

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 40.

Vydána dne 20. května 1926.

Obsah: (70.—73.) **70.** Smlouva mezi republikou československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska o právní pomoci ve věcech občanských. — **71.** Nařízení o úpravě některých oborů soukromého sprostředkování jakožto živnosti koncesovaných. — **72.** Vyhláška o stažení pětikorunových státovek s datem 28. září 1921. — **73.** Vyhláška o vysvědčení české odborné školy pro ženská povolání v Prachaticích.

70.

Smlouva

mezi republikou československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska
o právní pomoci ve věcech občanských.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITANIE A IRSKA
BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and the President of the Czechoslovak Republic, being desirous to facilitate in their respective territories legal proceedings in civil and commercial matters and also non-contentious matters, which are being dealt with by the courts or authorities of the other State, have decided to conclude a convention for this purpose, and have accordingly nominated as their plenipotentiaries:

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Sir William George Tyrrell,

K. C. M. G., K. C. V. O., C. B., Assistant Under-Secretary of State for Foreign Affairs;

President československé republiky a Jeho Veličenstvo král Spojeného Království Velké Britanie a Irska a britských Dominií zámořských, císař Indický, přejíce si usnadnití ve svých dotyčných územích výkony řízení ve věcech civilních a obchodních, jakož i ve věcech nesporných, které se vedou před soudy (úřady) druhého státu, rozhodli se, že uzavřou smlouvu k tomu účelu a jmenovali souhlasně svými zástupci:

President československé republiky:

Dra Emila Spiru,

odborového přednosta v ministerstvu spravedlnosti;

The President of the Czechoslovak Republic:

Dr. Emil Spira,
Head of Department in the Ministry of Justice;

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

I. Preliminary.

Article 1.

This convention applies only to civil and commercial matters and also to non-contentious matters, including trusteeship, guardianship, administration and probate, which are being dealt with by the courts or authorities of either State.

II. Service of Judicial and Extra-Judicial Documents.

Article 2.

When judicial or extra-judicial documents drawn up in one of the contracting States are to be served in the territory of the other, such documents may, at the option of the party interested, be transmitted to the recipients in either of the ways provided in articles 3, 5 and 6.

Article 3.

(1) The request for service by the court or authority of the other State is addressed:

In England, by the Czechoslovak consul in London to the senior master of the Supreme Court of Judicature in England;

In the Czechoslovak Republic, by the British consul to the Ministry of Justice of the Czechoslovak Republic at Prague.

(2) The request, containing the name (if known) of the court or authority to whom the document is to be transmitted, and of the court or authority from whom the document transmitted emanates, the names and descriptions of the parties, the address of the recipient and the nature of the document in question, shall be drawn up in the State (official) language of the State applied to. The court or authority who receives the request shall send to the consular authority the documents proving the service or explaining the reason which has prevented such service.

Jeho Veličenstvo král Spojeného Království Velké Británie a Irska a britských Dominií zámořských, císař Indický:

Sir William-a George Tyrrell-a,
K. C. M. G., K. C. V. O., C. B., zástupce státního podtajemníka pro věci zahraniční;

již předloživše si navzájem své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto článcích:

I. Úvod.

Článek 1.

Tato smlouva upravuje pouze záležitosti občanské, obchodní a nesporné, včetně řízení poručenského, opatrovnického a pozůstalostního, pokud se vedou před soudy (úřady) smluvních stran.

II. Odoručování soudních a mimo soudních spisů.

Článek 2.

Mají-li býti doručeny soudní nebo mimo-soudní spisy, zřízené na území jednoho ze smluvních států, na území druhého státu, mohou býti předány, komu jsou určeny, podle volby súčastně strany některým ze způsobů uvedených v čl. 3, 5 a 6.

Článek 3.

(1) žádost o doručení soudem (úřadem) druhého státu je řídit:

v republice Československé britským konzulem na ministerstvo spravedlnosti republiky Československé v Praze,

v Anglii československým konsulem v Londýně na předsedu Nejvyššího soudu v Anglii.

(2) žádost, jež má obsahovati označení soudu (úřadu), jemuž je žádost určena, pokud je znám, jakož i soudu (úřadu), od něhož doručovaný spis pochází, jména a postavení stran, adresu příjemcovu a povahu doručovaného spisu, jest sepsati v řeči státní (oficiální) dožádaného státu. Dožádaný soud (úřad) zašle konsulárnímu úřadu výkaz o provedeném doručení nebo mu oznámi důvody, které doručení byly na překážku.

If the court or authority to whom a document has been transmitted is not competent to deal with it, such court or authority will of its own motion transmit the document to the competent court or authority of its own State.

(3) Service shall be effected by the competent court or authority of the State applied to. Such court or authority, except in the cases provided for in paragraph (4) of this article, may limit its action to effecting service by the transmission of the document to the recipient if he is willing to accept it.

(4) If the document to be served is drawn up in the State (official) language of the State applied to, or is accompanied by a translation in such language, the court or authority applied to shall serve the document, in accordance with such wish as may be expressed in the request, either in the manner prescribed by its laws for the service of similar documents, or in a special form which is not incompatible with such law. Should such wish not be expressed, the court or authority applied to will endeavour to effect service as provided in paragraph (3).

The translation provided for in the preceding paragraph shall be certified as correct by a diplomatic or consular agent of the State making the request or by an official or sworn translator of one or other of the two States.

(5) The request for service can only be refused if the State in whose territory it is to be effected considers it such as to compromise its sovereignty or safety.

(6) Proof of service shall be furnished by a certificate from the court or authority of the State applied to, setting forth the fact, the manner and the date of such service.

The document to be served shall be forwarded in duplicate, and the certificate shall appear on one of the copies, or be attached to it.

Article 4.

No fees of any description shall be payable by one State to the other in respect of the service under article 3.

Nevertheless the State making the request must pay to the State applied to any charges which are payable under the local law to the persons employed to effect service, or which were incurred by effecting service in a special form. These charges are calculated in accordance with the tariff in force for nationals

Není-li soud (úřad), jemuž spis byl předán, příslušným, postoupí jej z úřední povinnosti příslušnému soudu (úřadu) vlastního státu.

(3) Doručení provede příslušný soud (úřad) dožádaného státu. Tento soud (úřad) může se mimo případy uvedené v odst. (4) tohoto článku obmezit na to, že předá doručovaný spis osobě, které jest určen, je-li ochotna jej přijmouti.

(4) Je-li spis, jenž má býti doručen, sepsán v řeči státní (officiellí) dožádaného státu, nebo opatřen překladem v této řeči, doručí jej dožádaný soud (úřad), bylo-li o to výslově žádáno, způsobem, který je předepsán zákony platnými v jeho sídle pro doručování spisů stejného druhu, nebo ve formě zvláštní, ne přičí-li se ta témž zákoným předpisům. Kde o to výslově žádáno nebylo, pokusí se dožádaný soud (úřad) doručiti spis způsobem zmíněným v odst. (3).

Správnost překladu zmíněného v předchozím odstavci jest ověřiti diplomatickým nebo konsulárním zástupcem dožadujícího státu neb úředním či přísežným tlumočníkem jednoho z obou států.

(5) Doručení lze odepříti jen tehdy, pokládá-li stát, na jehož území má býti provedeno, že by bylo s to ohroziti jeho svrchovanost nebo bezpečí.

(6) Průkaz o doručení bude podán vysvědčením soudu (úřadu) dožádaného státu, kterým bude zjištěno, že spis byl doručen a kdy a jakým způsobem se tak stalo.

Doručovaný spis třeba dodati dvojmo a průkaz o provedeném doručení jest napsati na jedno z obou vyhotovení anebo jej k němu připojiti.

Článek 4.

Za doručení podle článku 3. nebudou smluvní státy vzájemně požadovati poplatky jakéhokoli druhu.

Nicméně nahradí dožadující stát dožadovanému státu všechny výlohy, jež podle zákonů platných v místě doručení třeba zapravit osobám, jimž přísluší doručení, nebo ony, jež vzešly provedením doručení ve formě zvláštní. Tyto výlohy budou vyměřeny podle sazby platné pro příslušníky dožádaného státu. Do-

of the State applied to. Repayment of these charges will be claimed by the court or authority applied to from the court or authority which made the request, through the consular authority, when transmitting to the latter certificate provided for in article 3 (6).

Article 5.

The document to be served may also be delivered to the recipient, whatever his nationality, in person, without the intervention of the courts or authorities of the State in whose territory service is to be effected:

a) By the diplomatic or consular agents of the State making the request; or

b) As far as this is not opposed to the law of the State making the request, by a solicitor (advokát) or notary of the other State appointed by the courts or authorities of the State making the request, or by the party on whose application the document was issued, either generally or in any particular case.

In order that the document may be served in accordance with this article, it must be drawn up in the State (official) language of the State in whose territory service is to be effected, or must be accompanied by a translation in such language, unless the recipient is a national of the State making the request.

Article 6.

Service of documents may also be effected by post in cases where this method is permitted by the law of the State in which the document is issued.

III. Taking of Evidence.

Article 7.

When a court or authority in one of the contracting States orders that evidence is to be taken in the territory of the other State, this may be done in any one of the ways prescribed in articles 8, 10 and 11.

Article 8.

(1) The court or authority of one contracting State may, in accordance with the provisions of its law, address itself by means of a „commission rogatoire“ to the competent court or authority of the other contracting State, requesting it to take the evidence within its jurisdiction.

žádaný soud (úřad) předá průkaz o doručení, o němž je řeč v článku 3, odst. (6), konsulárnímu úřadu, který o doručení žádal, a připojí výzvu pro dožadující soud (úřad), aby mu nahradil tyto výlohy.

Článek 5.

I bez součinnosti soudů (úřadů) státu, na jehož území spis má být doručen, může tento být předán do rukou osoby, které jest určen, nehledíc k její státní příslušnosti:

a) diplomatickými nebo konsulárními zástupci dožadujícího státu, nebo

b) pokud se to nepříčí zákonodárství dožadujícího státu, advokátem (solicitorem) nebo notářem druhého státu, který bude k tomu ustanoven soudy (úřady) státu dožadujícího nebo stranou, k jejíž žádosti byl spis vydán, ať již všeobecně, ať pro jednotlivý případ.

Aby mohl spis být předán podle tohoto článku, musí být sepsán v řeči státní (officiální) toho státu, na jehož území doručení má být provedeno, nebo být opatřen překladem v této řeči, leč by příjemce byl příslušníkem státu dožadujícího.

Článek 6.

Doručení lze také poštou tam, kde to připouštějí zákony státu, ve kterém spis doručovaný byl vydán.

III. O provádění důkazu.

Článek 7.

Kdykoli soud (úřad) jednoho ze smluvních států nařídí, aby byl proveden důkaz na území druhého státu, lze důkaz provéstí některým ze způsobů uvedených v článích 8, 10 a 11.

Článek 8.

(1) Soud (úřad) jedné strany smluvní může, podle zákoných předpisů pro něj platných, obrátiť se na příslušný soud (úřad) druhé strany smluvní se žádostí, aby v oboru vlastní příslušnosti důkaz provedl.

(2) The „commission rogatoire“ shall be drawn up in the State (official) language of the State applied to, or be accompanied by a translation in such language, certified as correct by a diplomatic or consular officer of the State making the request, or by an official or sworn translator of one of the two States. If it is not accompanied by such a translation, one may be made by the State applied to if the other State so requests.

(3) The „commission rogatoire“ shall be transmitted:

In England, by the Czechoslovak consul in London to the senior master of the Supreme Court of Judicature in England;

In the Czechoslovak Republic, by the British consul to the Ministry of Justice of the Czechoslovak Republic at Prague.

(4) It shall be incumbent upon the court or authority to whom the „commission rogatoire“ is addressed to give effect to it, if necessary, by the use of the same compulsory measures as in the execution of a commission emanating from the courts or authorities of its own State.

(5) The consular authority of the State making the request will, if he so desires, be informed of the date and place when and where the proceedings will take place, in order that the interested parties may be able to be present.

(6) The execution of the „commission rogatoire“ can only be refused:

a) If the authenticity of the document is not established;

b) If in the State applied to the execution of the „commission rogatoire“ does not fall within the functions of the courts or authorities;

c) If the State applied to considers it such as to affect its sovereignty or safety.

(7) In case the court or authority applied to is not competent, the „commission rogatoire“ will be forwarded without any further request to the competent court or authority of the State applied to.

(8) In every instance where the „commission rogatoire“ is not executed by the court or authority applied to, the latter will at once inform the consular authority of the State making the request, stating the grounds on

(2) Dožádání jest sepsati v řeči státní (officielni) dožádaného státu nebo opatřiti je překladem v této řeči, jehož správnost bude ověřena diplomatickým nebo konsulárním zástupcem dožadujícího státu, nebo úředním či přisežným tlumočníkem jednoho z obou států. Není-li opatřeno takovým překladem, může tento, bylo-li o to požádáno, být pořízen státem dožádaným.

(3) Dožádání o právní pomoc bude předáváno:

v republice Československé britským konzulem ministerstvu spravedlnosti republiky Československé v Praze,

v Anglii československým konzulem v Londýně předsedovi Nejvyššího soudu v Anglii.

(4) Soud (úřad), na který bude řízeno dožádání o provedení důkazu, jest povinen vyhověti mu a použíti při tom, bude-li třeba, týchž donucovacích prostředků, jako kdyby vykonal dožádání soudů (úřadů) vlastního státu.

(5) Konsulární úřad dožadujícího státu buď, přeje-li si toho, zpraven o době a místě, kdy a kde bude žádaný výkon proveden, tak aby súčastně strany mohly být při tom přítomny.

(6) Výkon žádané právní pomoci lze odmítnout pouze:

a) není-li prokázána autentičnost dožádání o právní pomoc;

b) nenáleží-li žádaný výkon ve státě dožádaném k pravomoci soudů (úřadů);

c) pokládá-li dožádaný stát za to, že by výkon dožádání o právní pomoc ohrozil jeho svrchovanost nebo bezpečí.

(7) Není-li dožádaný soud (úřad) příslušným, postoupí z úřední povinnosti dožádání o právní pomoc příslušnému soudu (úřadu) vlastního státu.

(8) Kdykoli nebude dožádaným soudem (úřadem) vyhověno žádosti o právní pomoc, oznámí to tento ihned konsulárnímu úřadu dožadujícího státu a uvede důvody, pro které výkon dožádání byl odmítnut nebo pro které

which the execution of the commission has been refused or has proved impossible, or the court or authority to whom the commission has been forwarded.

(⁹) The court or authority which executes the „commission rogatoire“ will apply, so far as the procedure to be followed is concerned, the law of its own country.

Nevertheless, an application by the court or authority making the request that some special procedure may be followed shall be acceded to, provided that such procedure is not incompatible with the law of the State applied to.

Article 9.

No fees of any description shall be demanded by the courts or authorities of one State from the other in respect of the execution of „commissions rogatoires“.

Nevertheless, the State making the request shall repay to the State applied to any charges and expenses payable to witnesses, experts, interpreters, or translators, the costs of obtaining the attendance of witnesses who have not appeared voluntarily, expenses incurred by the adoption of a special procedure in accordance with article 8 (⁹), and the charges payable to any person whom the court or authority applied to may have deputed to act in cases where its law permits this to be done.

The repayment of these expenses is to be claimed by the court or authority applied to from the court or authority making the request, through the consular authority, when transmitting to the latter the documents establishing the execution of the „commission rogatoire“. These charges are calculated in accordance with the tariff in force for nationals of the State applied to.

Article 10.

(1) Further, without the intervention of the courts or authorities of the State in whose territory the evidence is to be taken, this may be done by a consular agent of the other State.

(2) The agent referred to in paragraph (1) may request the parties or any other individual to appear as a witness, or to give expert evidence, or to produce any document or proof, and he may administer the oath to the parties, witnesses, or experts, but he has no compulsory powers.

(⁸) Summons to appear issued in accordance with paragraph (2) must be drawn up

nebylo lze jej provésti, nebo označí soud (úřad), jemuž bylo dožádání postoupeno.

(⁹) Soud (úřad), prováděje žádanou právní pomoc, zachová, pokud jde o formu řízení, zákony vlastního státu.

Nicméně bude vyhověti žádosti dožadujícího soudu (úřadu), aby byla zachována zvláštní forma řízení, ačli takováto zvláštní forma neodporuje zákonům státu dožádaného.

Článek 9.

Za výkon žádané právní pomoci nebudou soudy (úřady) požadovati na soudech (úřadech) druhého státu nijakých poplatků.

Nicméně nahradí dožadující stát státu dožádanému: výlohy a výdaje, jež třeba zaplatit svědkům, znaleckým, tlumočníkům nebo překladatelům, dále výlohy spojené s předvedením svědků, kteří se nedostavili dobrovolně, výlohy spojené s provedením důkazů ve zvláštní formě podle článku 8, odst. (⁹), jakž i ony, jež třeba platiti osobě, která bude ustanovena dožádaným soudem (úřadem), aby důkaz provedla, připouští-li tak místní zákony.

Dožádaný soud (úřad) požádá o náhradu těchto výloh soud (úřad), který o právní pomoc žádal, ve spisu, jímž předá zakročivšímu konsulu doklady o provedené žádosti za právní pomoc. Výlohy budou vyměřeny podle sazby platné pro příslušníky dožádaného státu.

Článek 10.

(1) Je dále přípustno, aby bez účasti soudů (úřadů) státu, v němž důkaz má být proveden, stalo se tak konsulárním zástupcem státu dožadujícího.

(2) Zástupce státu uvedený v odstavci (1) je oprávněn obeslati strany nebo jiné osoby k svědeckému či znaleckému výslechu a vyzvat je ku předložení listiny nebo ku podání dokladů, a vzít strany, svědky nebo znalece do přísahy, nemůže však použít nijakých donucovacích prostředků.

(⁸) Obsílky vydané podle odst. (2) jest sepsati v řeči státní (officiální) státu, kde dů-

in the State (official) language of the State where the evidence is to be taken or accompanied by a translation into such language, unless the recipient is a national of the State making the request.

(4) The evidence may be taken in accordance with the procedure laid down by the law of the State in which the evidence is to be used, and the parties will have the right to be represented by barristers or solicitors of that State.

Article 11.

(1) The competent court or authority of the State applied to may also itself be requested to cause the evidence to be taken by a consular agent of the State making the request.

(2) In this case the court or authority applied to will take the necessary steps to secure the attendance of the parties, witnesses or experts and the production of documents or proofs, making use, if necessary, of the compulsory powers to which it is entitled.

(3) The agent referred to in paragraph (1) may administer the oath to any party, witness or expert who is willing to take it.

(4) The provisions of article 10 (4) are also applicable to proceedings under this article.

Article 12.

The fact that an attempt to take evidence by the method laid down in article 10 has failed owing to the refusal of any parties, witnesses or experts to appear or to give evidence, or to produce documents or proofs, does not preclude an application being subsequently made in accordance with articles 8 or 11.

IV. General Provisions.

Article 13.

Any difficulties which may arise in connection with the operation of this convention shall be settled through the diplomatic channel.

Article 14.

(1) The present convention, of which the English and Czechoslovak texts are equally authentic, shall come into force three months after the date on which ratifications are exchanged, and shall remain in force for three years after its coming into force. In case

kaz má býti proveden, nebo opatřiti je překladem v této řeči, leč by obeslaný byl příslušníkem státu dožadujícího.

(4) Důkaz může býti proveden ve formě předepsané zákony státu, kde ho má býti užito, a stranám přísluší právo dát se při tom zastupovati advokáty (barristers, solicitors) z tohoto státu.

Článek 11.

(1) Je rovněž připustno požádati příslušný soud (úřad) dožádaného státu, aby sám dal provést důkaz konsulárním zástupcem dožadujícího státu.

(2) V takovém případě učiní dožádaný soud (úřad) nutná opatření, aby zajistil, aby strany, svědkové nebo znalci se dostavili a aby byly předloženy listiny či doklady, a použije, bude-li toho třeba, též donucovacích prostředků, k nimž jest oprávněn.

(3) Konsulární zástupce uvedený v odstavci (1) může vzít strany, svědky či znalce do písahy, jsou-li ochotni složit ji.

(4) Ustanovení článku 10, odst. (4), platí rovněž pro případ, kdy důkazy budou prováděny dle tohoto článku.

Článek 12.

Okolnost, že nebylo lze provést důkaz způsobem uvedeným v článku 10, protože strana, svědek nebo znalec odopřeli dostavit se, vypovídati nebo vydati svědectví nebo předložiti listiny nebo doklady, není na překážku, aby bylo znovu požádáno o právní pomoc podle článku 8 nebo 11.

IV. Všeobecná ustanovení.

Článek 13.

Veškeré obtíže, které by mohly vzejít hledic ku provádění této smlouvy, budou urovnány v cestě diplomatické.

Článek 14.

(1) Tato smlouva, jejíž československé a anglické znění jsou stejně autentická, nabude účinnosti tři měsíce po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti po dobu tří let od doby, kdy se stala účinnou. Nebude-li účinnost smlouvy vypovězena jednou z Vysokých

neither of the high contracting parties shall have given notice to the other six months before the expiration of the said period of his intention to terminate the convention, it shall remain in force until the expiration of six months from the day on which either of the high contracting parties shall have given such notice.

(²) This convention shall not apply to Scotland or Northern Ireland, nor to any of the dominions, colonies, possessions or protectorates of His Britannic Majesty, but His Britannic Majesty may at any time extend, by a simple notification, this convention to Scotland, Northern Ireland, or any such dominion, colony, possession or protectorate.

Such notification shall state the date on which such extension shall come into force, the authorities to whom judicial and extra-judicial acts and „commissions rogatoires“ are to be transmitted, and the language in which communications to the authorities of the territory concerned and translations are to be made.

Either of the high contracting parties may, at any time after the expiry of three years from the coming into force of the extension of this convention to Scotland, Northern Ireland or any of His Britannic Majesty's dominions, colonies, possessions or protectorates, terminate such extension on giving six months' previous notice.

(³) The preceding stipulations relating to the extension of this convention to Scotland or Northern Ireland, or to any of the dominions, colonies, possessions or protectorates of His Britannic Majesty, shall also apply to any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations has been accepted by His Britannic Majesty.

In faith whereof the undersigned have signed the present convention and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate at London, the eleventh day of November, 1924.

smluvních stran šest měsíců před uplynutím této lhůty, prodlouží se mlčky vždy o další pololetí, pokud nebude vypovězena jednou z Vysokých smluvních stran na 6 měsíců.

(²) Tato smlouva se nevztahuje na Skotsko, ani na Severní Irsko, ani na dominie, kolonie, državy nebo chráněná území Jeho Britského Velkého Veličenstva; Jeho Britskému Veličenstvu přísluší však právo rozšířit kdykoli pouhým oznámením působnost této smlouvy na Skotsko, Severní Irsko, nebo některé z řečených dominii, kolonií, držav nebo chráněných území.

V oznámení tom budou označeny den, kdy toto rozšíření působnosti smlouvy stane se účinným, úřady, jimž bude předávati soudní a mimosoudní spisy a dožádání o právní pomoc, jakcž i řeč, ve které jest sepisovati sdělení, určená pro tato území, a překlady.

Obě Vysoké smluvní strany mohou po uplynutí tří let ode dne, kdy nabude působnosti rozšíření této smlouvy na Skotsko, Severní Irsko, nebo na některé z dominii, kolonií, držav nebo chráněných území Jeho Britského Veličenstva, vypověděti kdykoli působnost takového rozšíření smlouvy na šest měsíců.

(³) Ustanovení právě uvedená o rozšíření účinnosti této smlouvy na Skotsko, Severní Irsko, nebo na některé dominie, kolonie, državy nebo chráněná území Jeho Britského Veličenstva platí také ohledně každého území, nad nímž byl Jeho Britským Veličenstvem přijat mandát od Společnosti Národů.

Čemuž na svědomí zplnomocněci smlouvu podepsali a připojili svoje pečetě.

Dáno dvojmo v Londýně, dne jedenáctého listopadu 1924.

(L. S.) W. TYRRELL.

(L. S.) Dr. EMIL SPIRA.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŘ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 24. ÚNORA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESkoslovenské:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚcí:

Dr. EDWARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 29. března 1926 a že úmluva tato nabývá podle čl. 14 působnosti tří měsíce po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

71.

Vládní nařízení ze dne 14. května 1926

o úpravě některých oborů soukromého sprostředkování jakožto živnosti koncesovaných.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 5 zákona ze dne 19. srpna 1925, č. 203 Sb. z. a n., kterým se některé obory soukromého sprostředkování prohlašují za živnost koncesovanou ve smyslu živnostenského řádu (zákona):

§ 1.

(1) Žadatelé za koncesi ku provozování živnosti soukromého sprostředkování ve smyslu § 1 zák. č. 203/1925 Sb. z. a n. musí podat průkaz dostatečného všeobecného vzdělání a průkaz o odborné způsobilosti.

(2) Průkaz dostatečného všeobecného vzdělání podává žadatel aspoň vysvědčením, že s úspěchem vychodil poslední třídu školy občanské (měšťanské).

(3) Odbornou způsobilost jest prokázati vysvědčením o nejméně pětiletém zaměstnání v podniku úředně povoleném k soukromému sprostředkování ve smyslu zák. č. 203/1925 Sb. z. a n., včítajíc v to i podniky k soukromému sprostředkování úředně povolené dle dřívějších předpisů, nebo vysvědčeními o nejméně sedmileté činnosti v jiném podniku, umožňujícím žadateli nabýti odborných vědomostí a zkušeností k řádnému výkonu toho kterého oprávnění vytčeného v § 1 zák. č. 203/1925 Sb. z. a n.

§ 2.

žadatelé za koncesi ku provozování živnosti

soukromého sprostředkování ve smyslu § 1 zák. č. 203/1925 Sb. z. a n. musí ve své žádosti zevrubně uvést ona oprávnění, o která se ucházejí, a uvedená oprávnění bud'tež, jestliže budou udělena, přesně vypočítána v koncesním dekretru.

§ 3.

(1) Každý majitel živnosti jest povinen o svých provedených obchodech vésti knihu, obsahující data uvedená v § 4.

(2) Tato kniha musí být pevně vázana, veskrz čísla za sebou jdoucími stránkována a na hřbetě prošita silnou nití. Musí mít na příslušném místě jméno majitele živnosti a dříve než se počne jí užívat, musí být předložena živnostenskému úřadu I. stolice k prohlédnutí a potvrzení. Úřad tento má úředně zapečetiti konce nití, kterou jest prohlédnuta a potvrzená kniha sprostředkovací provlečena.

(3) Na této knize nesmí být ničeho měněno, zvláště žádný list nesmí být vyňat nebo nově vložen. Každé nahodilé porušení listů, nití nebo pečeti budiž oznámeno živnostenskému úřadu I. stolice, aby bylo vhodně napraveno.

(4) V knize této nebudiž oprav. Je-li přes to třeba opravy, budiž příslušné slovo pouze přetrženo, aby zůstalo čitelným, nikdy však nebudiž vyškrabáváno nebo vymazáváno. Každá oprava budiž mimo to jako oprava vyznačena a opatřena datem a podpisem majitele živnosti.

(5) Knihy bud'tež uschovány po deset let od posledního zápisu.

(6) Živnostenský úřad může kdykoliv provést kontrolu knih sprostředkovacích a odstranit shledané nesprávnosti, nebo opatřit, aby byly odstraněny.

§ 4.

Každý provedený obchod budiž zřetelně, úplně a dle pravdy zapsán do příslušné knihy sprostředkovací, při čemž budiž uvedeno:

- a) běžné číslo a datum,
- b) jméno, povolání a byt súčasných stran,
- c) předmět jednání,
- d) docílená cena za předmět jednání, výše nájemného (pachtovného) neb úvěru,
- e) výše odměn přijatých od smluvních stran.

§ 5.

(1) živnostenské úřady I. stolice jsou oprávněny provést živnostensko-policejní úpravu této živnosti.

(2) Majitelé živnosti jsou povinni dát orgánům úředním všechna potřebná vysvětlení jich obchodu se týkající, za něž orgány tyto požádají.

§ 6.

Provedením tohoto nařízení pověruje se ministr průmyslu, obchodu a živnosti v dohodě s ministrem vnitra a ministrem školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.	Dr. Krčmář v. r.
Dr. Haussmann v. r.	Dr. Peroutka v. r.
Dr. Říha v. r.	Roubík v. r.
Dr. Slávik v. r.	Syrový v. r.
Dr. Schieszl v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Kállay v. r.	

72.

Vyhlaška ministerstva financí
ze dne 10. května 1926
o stažení pětikorunových státovk s datem
28. září 1921.

Národní banka Československá stahovati bude pětikorunové státovky s datem 28. září 1921 podle §§ 23 a 24 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bankě cedulové, jakož i podle čl. XII, odst. 2., zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon právě zmíněný, způsobem určeným v oznamení této banky níže podaném.

Dr. Engliš v. r.

Oznámení

Národní banky Československé
o stažení pětikorunových státovk s datem
28. září 1921.

Pětikorunové státovky s datem 28. září 1921, vydané vládním nařízením ze dne 14. září 1922, č. 268 Sb. z. a n., a vyhláškou Bankovního úřadu ministerstva financí z téhož dne, č. 269 Sb. z. a n., přestanou dnem 31. prosince 1926 být zákonné platidlem.

Od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1928 bude Národní banka Československá tyto z oběhu vzaté státovky vyměňovati u všech svých pokladen, a to jak hlavního ústavu v Praze II, Bredovská ulice č. 5, tak i všech svých oddoček, od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1931 však již jen u pokladen hlavního ústavu v Praze.

Po 31. prosinci 1931 jest jakákoli výměna vyloučena.

V Praze dne 5. května 1926.

Národní banka Československá.

Gouvernéř:
Dr. Pospíšil v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Novák v. r.

73.

Vyhlaška ministra průmyslu, obchodu a živnosti ve shodě s ministrem školství a národní osvěty
ze dne 22. dubna 1926
o vysvědčení české odborné školy pro ženská povolání v Prachaticích.

Česká odborná škola pro ženská povolání v Prachaticích zařazuje se podle § 14 d), odst. 3., zákona z dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, a podle nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem kultu a vyučování ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z., do seznamu oněch živnostenských učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazují průkaz rádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list nebo zkoušku tovaryšskou), opovídají-li ženy živnost oděvnickou, omezenou na šití šatů ženských a dětských.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Krčmář v. r.